

"Svět pustoší hrstka tyranů". První rok pontifikátu Lva XIV. vytočil Trumpa k nepřičetnosti. A nejen jeho

Papež Lev XIV. navštívil v den prvního výročí svého zvolení Pompeje Autor ▪ [Reuters, zah,](#)
[foto: Reuters](#)

Papež Lev XIV. má za sebou první rok ve funkci. Výročí jeho volby je ale hodně zastíněno aktuálním děním: [konfliktem](#) hlavy jedné a čtvrt miliardy katolíků s Donaldem Trumpem, jež zasahuje i mimo církevní sféru. Od Velikonoc spor dále eskaloval a americký prezident ho přesouvá stále častěji do osobní roviny. Papež se teď musel ohradit vůči tomu, že ho Trump nařkl z toho, že si přeje, aby Írán získal jadernou bombu. Lev kontroval tím, že církev vždy odmítala existenci nukleárních zbraní.

| [Předplatné HN+ je zcela bez reklam.](#)

| [Předplatné HN+ je zcela bez reklam.](#)

Šéf Bílého domu nejspíše předpokládal, že původem severoamerický papež bude mnohem vstřícnější k jeho stylu politiky. Poměrně záhy se však světy obou lídrů střetly. Jedním ze štěpících témat byl vztah k migrantům. V době, kdy federální agenti prováděli tvrdé zátahy proti ilegálním přistěhovalcům, papež vyzýval k zachování jejich lidské důstojnosti. Jako virtuální polemiku s Trumpovou administrativou v této otázce lze chápat i cestu Lva XIV. na ostrov Lampedusa, kam často směřují lodě s migranty. Jako termín si totiž vybral 4. červenec, tedy den amerického státního svátku, spojený letos s 250. výročím od vyhlášení nezávislosti Spojených států.

Trump po názorových neshodách zhrzeně vyrukoval s tvrzením, že bez něj by se sedmdesátiletý rodák z Chicaga, vlastním jménem Robert Francis Prevost, papežem nikdy nestal. Katolické hlasy jsou ovšem nezanedbatelným segmentem amerického voličského elektorátu. Proto se jako Trumpův emisar vydal do Říma obrousit hrany ministr zahraničí Rubio, katolík kubánského původu, který je znám jako úspěšnější vyjednaváč než další katolický člen Trumpova kabinetu, viceprezident Vance.

To výrazně v posledních týdnech zvýšilo papežovu mediální publicitu, která zatím nebyla tak výrazná. Na rozdíl od Františka, jehož gesta i bonmoty poletovaly hned od prvních chvil veřejným prostorem, je Lev komunikačně spíše střidmější. Jisté zklidnění rozbouřených církevních vod vedl ostatně kardinálské konkláve právě k výběru Prevosta. Ačkoli podle nejnověji vydané knihy o průběhu volby měl velké šance po prvním kole konzervativní kandidát z Maďarska, kardinál Erdő. Augustinián Prevost nebyl před volbou veřejně příliš známou církevní osobností, být stál v čele Dikasteria pro biskupy, významného kuriálního úřadu, a nefiguroval tak mezi hlavními kandidáty.

Ačkoli je osobnostně jinak nastavený než František, v mnoha ohledech navazuje na jeho odkaz. Na podzim vydal dokument "Dilexi Te", v němž upřel pozornost na problém chudoby, násilí na ženách, přehlížení problémů podvýživy, nebo kritickou situaci ve vzdělávání v mnoha regionech světa. Své priority vtěluje také do biskupských jmenování. Jedním z nedávno jmenovaných amerických biskupů je salvadorský imigrant, který se do Spojených států dostal nelegálně. Ve středoevropské perspektivě odpovídala jeho záměrům třeba výměna ve Vídni, kde nový arcibiskup Josef Grünwidl patří k názorově otevřeným hierarchům, stejně jako v Praze, kde Stanislav Přibyl vidí jako český primas jiné priority, než vedení kulturních válek.

Z vnitrocírkevního hlediska je jeho cílem forma konsensu mezi různými proudy v církvi, které chce integrovat do stylu a vedení církve, což je však při současné radikalizaci a polarizaci názorů velmi obtížný úkol. Kormidlo církve se přesto snaží držet ve středové pozici. Před nedávnem vyjádřil pochyby nad žehnáním homosexuálních párů. Konzervativce zase podráždil tím, že se loni účastnil konference v papežském letním sídle v Castel Gandolfo, která se věnovala dopadům klimatické změny na společnost. Zde upoutal pozornost tím, že se modlil u kusu tajícího ledovce, aby upozornil na rizika globálního oteplování.

Zároveň chce, aby církve neplýtvala své aktivity v ideologických soubojích současnosti a soustředila se hlavně na pastorační a misijní úkol. Jeho energický tón, s jakým vystupoval při své africké cestě, když mimo jiné prohlásil, že svět pustoší hrstka tyranů, současně naznačuje obavy Vatikánu z nejistot současného mezinárodního vývoje. Podle všeho jde o papeže, který chce vnášet do světa potřebu obecných hodnot a morálky, klade důraz na solidaritu a dialog a odmítá násilí, což jsou záležitosti, které se teď ze světa vytrácí. A tím může oslovovat i lidi mimo náboženskou sféru.

